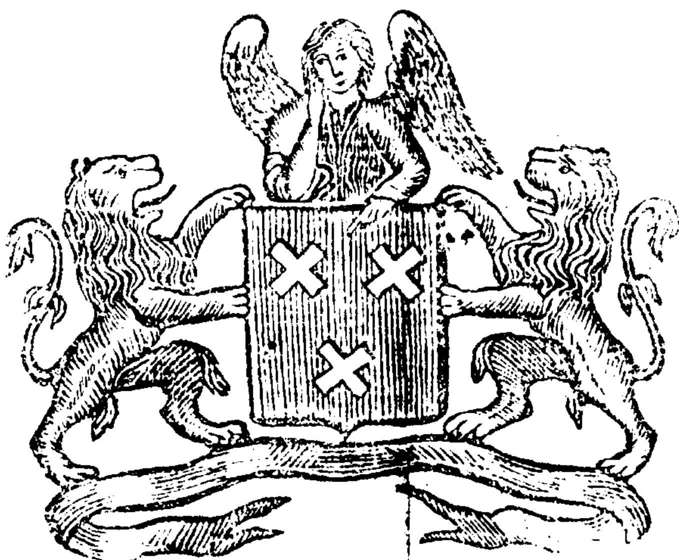
No. 38. 1826

BREDASCHE COURANT

ZATURDAG den 23 SEPTEMBER.

**** De Uitgever dezes, verzoekt vriendelijk aan allen, welke Advertentien in ieder eerstvolgende Courant wenschen geplaatst te hebben, dezelven uiterlijk elken* Vrijdag, *des voormiddags voor 12 uren, op Zegel gesteld, te doen bezorgen.*

NEDERLANDEN.

BREDA den 22 September. De geruchten, aangaande het springen van het kruidmagazijn te Ostende op den 19 September j.l., worden, helaas! maar al te zeer bevestigd, en eenigen onzer natuurgenooten werdt door deze schrikkelijke gebeurtenis, in een oogenblik des tijds, hunnen levensdraad afgesneden. Hoogstvereerend waren ons de volgende brieven, alhier bij onze stadgenooten uit Ostende ontvangen, en geredelijk aan ons afgestaan, ten einde hiervan gebruik te kunnen maken, waarvoor wij bij dezen onzen dank betuigen.

Extract uit de eerste brief, geschreven dadelijk na de gebeurtenis. „ Heden is hier een kruidmagazijn, inhoudende 1300 tonnen kruid, in de lucht gesprongen, wij zijn, *Gode zij dank*, allen zonder ongelukken er af gekomen, dan alle deuren, vensters en glazen, benevens het dak is geheel weg. — Men kent het getal der omgekomenen nog niet.

Ik schrijf dit alleen in den allergrootsten haast om u gerust te stellen."

In den anderen brief, laatstleden donderdag alhier ontvangen, leest men betrekkelijk den ramp op dingsdag te Ostende bejegend, het volgende.

» Den 19 September, des morgens ten 10 ure 5 minuten is het kruidmagazijn, staande aan de nieuwe kazerne alhier ter stede in de lucht gesprongen. Door welke oorzaak zulks geschied is, weet men tot heden met geene zekerheid te zeggen, zoo min als het getal der genen die slagtoffers van dezen ramp zijn geworden; terwijl men van de militairen, zoo wel artillerie als infanterie, welke in het magazijn werkzaam waren, tot nu toe slechts eenigen vermisten, men wil, dat er ook maar weinige burgers dien ten gevolgen zouden zijn omgekomen. Een groot gedeelte der huizen is geheel ingestort, terwijl meest alle min of meer beschadigd zijn geworden."

Uit Antwerpen berigt men nog het volgende

Een verschrikkelijk ongeluk heeft de stad *Ostende* ten uiterste ontroerd. Gisteren den 19, des morgens om tien uren, kondigde een ontzettend geweld de uitbarsting van een kruid magazijn aan, waarin kanonniers werkzaam waren, welke, zoo men zegt, ten getalle van twintig omgekomen zijn. De brieven welke van dit droevige onheil gewagen, komen ten aanzien van deszelfs gevolgen niet overeen. In den eene wordt gezegd, dat het kwartier genaamd de *nieuwe Stad*, en de omstreken van het dok ontzettend veel geleden hebben, alsmede dat het getal der dooden en gekwetsten er aanmerkelijk wezen moet. Een andere brief meldt dat 200 gekwetsten naar het hospitaal gebragt zijn, dat men de ontroering zelfs gewaar geworden is, op die plaatsen, die zeer verre van daar verwijderd zijn, en dat alle de glazen gebroken waren. Al deze brieven spreken van dat onheil, op eenen zeer smertelijke toon. Ondertusschen meldt een der eerste huizen van *Ostende*, dat de schrik de berigten betrekkelijk dit ongeluk niet weinig overdreven heeft, en dat het getal der genen die de slagtoffers van hetzelve geworden zijn, slechts gering is; met vreugde vermelden wij dit laatste en zien met verlangen de nadere berigten te gemoet.

Wij hebben geene particuliere berigten heden uit Groningen, doch volgens onderscheidene nieuwspapieren is het aldaar zeer ongunstig gesteld, waarvan de volgende kennisgevingen van de Heeren Burgemeester en Wethouderen, der Stad Groningen, op nieuw ten bewijze strekken.

GRONINGEN den 19 September. Burgemeester en Wethouderen hebben heden doen afkondigen, dat uit hoofde van de ter dezer stede heerschende ziekte, waardoor een groot aantal der ingezetenen aangetast is geworden, er geene Kermis alhier zal gehouden worden. Degene welke reeds voor de standplaats geld betaald hebben, zullen hetzelve terug ontvangen.

Eene tweede Kennisgeving van Heeren Burgemeester en Wethouderen, luidt als volgt:

» Gezien hebbende de misfive van Plaatselijke Commissie van Geneeskundig Toevoorzigt te dezer stede, gedagteekend den 14 September 1826, houdende eene voordragt, dat er alhier thans eene groote onevenredigheid bestaat tusschen het getal der Zieken en dat van de praktiserende Geneesheeren; — dat het gevolg hiervan is, dat vele Zieken van geneeskundig toevoorzigt en hulp verstoken blijven, en alzoo middelijker wijze niet zoo zeer door het gewigt en de kracht der ziekte, als wel wegens gebrek aan toevoorzigt en hulp bezwijken; — dat het over zulks eene van de dringendste behoeften bij de thans heerschende ziekte is, om een grooter getal van praktiserende Geneesheeren te hebben;

» Willende, zoo veel mogelijk, in dit gebrek voorzien,

» Hebben mitsdien goedgevonden de elders aan minder door ziekten gedrukte plaatsen, gevestigde geneesheeren bij dezen uit te noodigen, om zich naar herwaarts te begeven, ten einde de alhier ter stede van genoegzame hulp ontbloote lijders, voor zekeren tijd, tegen genot van een maandelijksch honorarium van een honderd guldens, met hunnen raad en hulp bij te staan en alzoo mede te werken, om het deerniswaardig lot van zoo velen hunner lijdende natuurgenooten te helpen verzachten."

BRUSSEL den 17 September. Daar men de heer *de Chateaubriant* verweten had, dat hij in zijne *Geschiedkundige proeve over de omwentelingen* was afgeweken van de beginselen, welke hij in zijnen *Geest van het Christendom* had aan den dag gelegd, heeft hij, bij eene nadere uitgave zijner werken, de volgende voorrede gevoegd:

» Ik geloof zeer opregtelijk: ik zou morgen om mijn geloof met een vasten tred naar het schavot gaan.

» Ik ontken geen jota van hetgeen ik in den *Geest des Christendoms* geschreven heb; nimmer zal een woord mijnen mond, een regel mijne pen ontglippen, die strijdig zou zijn met de gevoelens, welke ik sinds twintig jaren beleden heb.

Zie daar wat ik ben. Zie hier wat ik niet ben:

» Ik ben geen christen krachtens patent als handelaar in de godsdienst; ik heb geen ander brevet dan mijne doop-cedel. Ik behoor tot de algemeene, natuurlijke en openbare maatschappij van alle menschen, die sinds de schepping, over de geheele aarde zich verstaan hebben om God te bidden.

» Ik drijf geen handwerk en koopmanschap met mijne gevoelens. Van alles onafhankelijk, sterk in God, ben ik een Christen, zonder van mijne zwakheden onkundig te zijn, zonder mij tot voorbeeld te stellen, zonder vervolger, inquisiteur, of aanbrenger te zijn, zonder mijne broeders te bespieden of mijnen naasten te belasteren.

» Ik ben geen als een christen vermomd ongeloovige die de godsdienst slechts als een nuttigen breidel voor het volk aangeve. Ik verklaar het Evangelie niet ten profijte van het despotismus, maar ten behoeve van den rampspoed.

» Zoo ik geen christen was, zou ik mij de moeite niet geven het te schijnen: alle dwang knelt mij, elk masker benaauwt mij, bij het tweede woord, zou mijne inborst zich verheffen en ik zou mij verraden. Ik hecht te weinig aan het leven om mij te vermoeijen met het achter bedrog te beveiligen.

» Zich in alles te gedragen naar den hoogeren en zachtmoedigen geest van het Evangelie, met den tijd mede te gaan, de vrijheid door het gezag der godsdienst te onderschragen, gehoorzaamheid aan het charter zoo wel als onderdanigheid jegens den koning te prediken, van den leerstoel af woorden van mededoogen met lijders, van welke godsdienst en uit welk land zij zijn mogen, te doen hooren, het geloof met het vuur der liefde te verwarmen; ziedaar hetgeen, naar mijn oordeel, der geestelijkheid het wettig vermogen, dat zij behoort te bezitten, kan hergeven: langs den tegengestelden weg, is haar ondergang zeker. De maatschappij moet staande blijven door den steun des altaars; maar de sieraden van het altaar moeten naar de eeuwen en naar gelang der vorderingen van menschelijken geest veranderen. Zoo het heiligdom der godheid schoon in de schaduw is, is het in 't licht nog schooner: Het kruis is de standaard der beschaving.

» Ik zal niet eerder ongeloovig worden, dan wanneer men mij zal aangetoond hebben, dat het christendom met de vrijheid onbestaanbaar is; dan zal ik niet langer eene godsdienst voor waar te houden hebben, welke niet de waardigheid van den mensch strijdig is. Hoe zou ik, als van den hemel af komstig, kunnen beschouwen eene eeredienst, die edele gevoelens verstikken, die den geest kluisteren, die de genie hare vleugels ontnemen, die het licht vervloeken zou, in plaats van het als een middel te meer te bezigen om zich tot de liefde en beschouwing der werken Gods te verheffen? Hoe ongaarne ook, zou ik wel mijnes ondanks moeten erkennen, dat ik mij met hersenschimmen omringde: ik zou mij flauwen de tombe naderen, waar ik de rust, maar geenszins het *niet* dacht te vinden.

» Maar zoo is geenszins de aard der ware godsdienst;

(*Het vervolg op den kant van deze blaadz.*)

wonderde en ontstelde voerman den tijd had dien dollen wanhopenden stap voor te komen. Waarschijnlijk was de ongelukkige te arm, om zich pistool, kruid, lood, of strop aan te schaffen, ten zij hij welligt zonderling genoeg heeft willen zijn, om zich van de in Engeland dagelijks voorkomende zelfmoorders, op eene, tot heden toe ongehoorde wijze, te onderscheiden.

Het volgende vinden wij niet onbelangrijk en hopen alzoo onze lezeren geen ondienst te doen:

Veel wordt gesproken over het zoogenaamde *Centraal indië*, hetwelk tusschen den 21 en 25sten graad noorder breedte, en van den 73e tot den 80° oostelijke lengte,

(*Het vervolg op de andere bladzijde.*)

bij omgekomen. Den volgenden dag stond er nog 4 voet water in de huizen en schuren, waardoor de schade nog niet heeft kunnen opgenomen worden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 16 September. *Zonderlinge zelfmoord* Gepasseerde donderdag had er alhier eene schouwing plaats van het lijk van een onbekend persoon, die zich volgens ingekomene berigten, tegen acht uur des morgens met het hoofd zeer bedaard midden in de straat, alwaar eene zwaar beladene steenkolen-wagen, met drie paarden bespannen, langzaam voortreed, voor de wielen had nedergelegd, en zich op deze zoo zonderlinge als afgrijsselijke wijze, de hersenpan had laten verpletteren, alvorens de op niets verdacht zijnde, ver-

het christendom draagt voor mij twee duidelijke kenmerken van zijnen hemelschen oorsprong: door zijne zedekunde strekt het om ons uit de magt der driften te verlossen; door zijne staatkunde heeft het de Slavernij afgeschaft. Het is derhalve eene godsdienst der vrijheid; dat is de mijne."

BRUSSEL den 19 September. Den 16 dezer, op den middag, is een gedeelten van den dijk ter regterzijde van de Zuid-Willemsvaart, in de nabijheid van het dorp Meröteren, kanton Maseijk, ter lengte van 18 Nederlandsche ellen en ter diepte van 4 voeten onder water, doorgebroken. Ten gevolge van dit ongeval is het dorp overstroomd en zijn de ingezetenen genoodzaakt geweest om van daar te vlugten; gelukkig echter is er niemand

of van *Chittore* in *Mewas* noordelijk, tot aan de rivier *Taptee* in het zuiden, en van *Bundelund* in het oosten en *Guzerat* in het westen. Over deze belangrijke, en toch bij het meerendeel der Europeërs zoo weinig bekende, gewesten, is een werk in Engeland uitgekomen, hetwelk hoog geroemd en dadelijk geheel uitverkocht is, zoo dat er reeds eene tweede uitgave in het licht is verschenen, met een aantal bijvoegselen en ophelderingen, waardoor hetzelve in allerlei opzigten wezenlijk vermeerderd en verbeterd is, en in bruikbaarheid nog oneindig gewonnen heeft. De titel is:

A Memoir of Central-india, including Malwa, and adjoining Provinces: With the History and Copious illustrations of the past and present condition of that Country. By Major General Sir John Malcolm, 2 *volumes* 8vo.; dat is: Een Gedenkschrift over Centraal-indië, met Malwa ingesloten, en aangrenzende gewesten: met de geschiedenis en talrijke ophelderingen over den vroegen en tegenwoordigen toestand van dat gewest.

In Januarij 1818 werd *Malcolm* door den Markies *Hastings* met alle civiele en militaire magt bekleed en naar Centraal-Indië afgezonden; vier jaren lang bleef hij aldaar, en zocht, zoo veel mogelijk, zelf en door zijne onderhoorigen, bouwstoffen te verzamelen, en een volstandig beeld van den verleden en van den tegenwoordigen toestand dezer landen te ontwerpen.

Het werk begint met algemeene aanmerkingen over de ligging, den grond, het klimaat, en de voortbrengselen van Centraal-Indië, of der landen, die voormaals tot het gouvernement *Malwa* behoort hebben. Het geheel is een hoog liggend, vruchtbaar land, dat een mild klimaat, eene zachte luchtstreek heeft. Onderscheiden hiertoe behoorende punten zijn in de Bijlagen breeder uiteen gezet. Zoo bevat *Appendix II.* de geologische aanmerkingen van Kaptein *Dangerfield*, waarbij een geïllumineerde plaat gevoegd is; voorts de lengte- en breedteberekening voor een groot getal plaatsen in *Malwa*, met opgave van derzelver hoogte boven de oppervlakte der Zee. Deze laatste wil *Dangerfield* niet hooger geldend maken dan zij zijn, dat is als het naast bij de waarheid komende. Maar de breedte-berekeningen meent hij dat zeer juist zijn, dewijl zijne werktuigen en waarnemingen goed waren; minder ontwijfelbaar verklaart hij de lengte-berekeningen, om dat hem zijn Acromatische Refractor verloren ging, en hij zich alleen op twee goede Chronometers en de afstandsopgaven verlaten moest. Hij nam daarbij als grondslag aan de door doctor *Hunter* waargenomen ligging *Odjein* in 75° 51 oostelijke lengte Deze vermelde lengte- en breedte-bepalingen maken ook geen grond uit der door Luitenant *Gibbings* ontworpene reeds vroeger aangevoerde kaart van *Malwa*. Na de aardrijkskundige opgaven volgt eene geschiedenis van *Malwa*.

Inheemsche vorsten regeerden allereerst in deze gewesten, tot dat Mahomedaansche veroveraars indrongen en een deel des lands in bezit namen, en steeds durende oorlogen met de Hendus leefden, die in verschillende oorden hunne onafhankelijkheid, met meer of minder geluk handhaafden, tot in het jaar 1387. *Malwa* kwam tot het toppunt van magt en bloei onder *Mahomed Khilja*, van 1435 tot 1468. Omstreeks het jaar 1566 werd *Malwa* een wingewest van het rijk des grooten *Mogols*, die onderscheiden Hindu-Vorsten onder zijne opperheerschappij liet blijven bestaan. Langen tijd was de regering niet drukkend, en aan de inboorlingen werd vrije Godsdienstoefening vergund. *Aurengzeb* nam eindelijk, tot zijn eigen verderf, het besluit, om alle Hindu's tot den *Islam* te bekeeren. Geen vertoog vond gehoor; *Sir John Malcolm* brengt onder anderen dat van *Jeswunt Singh Rajah van Joudpour* bij: » Wanneer uwe Majesteit, zoo schreef deze, eenig geloof schenkt aan de boeken, die bij voorkeur » den naam van Goddelijke dragen, dan vindt gij aldaar » dit onderrigt, dat God de God van alle menschen; » niet van de Mahomedanen alleen is. Heidenen en Mahomedanen zijn in Gods oog gelijk: het onderscheid » der kleur ontstaat op zijn bevel. In *uwe* tempels roept » eene menschenstem tot het gebed; in de tempels onzer » Goden wordt de klok geluid; maar allerwege is Hij » het voorwerp der aanbidding. Wie dienvolgens den » Godsdienst of de gebruiken van andere menschen met » verachting bejegend, die neemt den wil des Allerhoogsten niet in acht."

Het ongenoegen, hetwelk uit deze geweldadige bekeering zich wijd en zijd verspreidde, was oorzaak dat vele inwoners de invallen der Maratten met vreugd te ge moet zagen; en zoo al niet openlijk, dan toch in het geheim, in de hand werkten. De Maratten poogden door list en geweld zich vast te nestelen en geld te bekomen, terwijl hunne aanvoerders de gewesten uitzoogen en uitplunderden, waren zij zeer onderdanig jegens den grooten Mogol, en lieten zich op het laatst van hem de landvoogdijen in de veroverde districten die hun niet meer ontweldigd konden worden, opdragen. Aanvankelijk was hunne wijze van beheering tamelijk zacht, maar allengs gingen zij verder voort, verschoonde geen deel van Indië van hunne invallen, en persten allerwege eene schatting af, om de verdere geweldenarijen af te koopen. Hunne magt werd door banden, die geheel eenig in hare soort waren, zaamgehouden. De *Paischwah*, die in *Pronha* resideert, had den titel van Oppersten Heerscher; met hem stonden mindere heerschers, als onderhoorigen en door familie-verbindtenissen, in betrekking. Toen reeds menig een onder hen zich tot den rang van onafhankelijk Vorst verhief, en alle onderwerping aan den oppersten gebieder eigenlijk op niets uitliep, was het grondbeginsel der eenheid, hoezeer ook geschokt, nogtans nooit geheel opgegeven. Daarom waren de Maratten, wanneer zij zich ook, nadat alle hunne tegenstanders bedwongen waren, onderling beoorloogden, nogtans steeds bereid, om zich tegen eenen gemeenschappelijken vijand te vereenigen; en hoe zeer zich ook in den loop der tijden hun toestand veranderd heeft, altijd beschouwen zij zich als leden van ééne en dezelfde groote maatschappij.

Toen Indië door hen veroverd werd, verdeelden zich de Maratten in een groot aantal Rijken. De aanzienlijkste geslachten, die zich allengs verhieven, waren de *Puars*, die echter in lateren tijd tamelijk onbeduidend werden; voorts de familie van *Sindia* en van *Holkar*. Over de wijze hoe zij opkwamen, geeft *Malcolm* zeer breedvoerige berigten, die door eene menigte anekdoten betrekkelijk de hoofdpersonen zeer onderhoudend zijn. Het meest munt hier uit eene Vrouw, *Alia-Bhije*, die door aanhuwelijking in het geslacht der der *Holkars* kwam en toen haar Echtgenoot, den kleinzoon van *Holkar I.*, overleden was, in 1765 den troon beklom en dertig jaren lang regeerde. Hare regering bragt geluk en vrede in het land, dat zelden in zulke goede handen geweest was en rustig voortging in bloei en welvaart, dewijl rondsomme onrust en verwarring heerschten. In de volgende hoofdstukken vindt men de levensbeschrijving van *Ameer Khan*, die een zoo uitstekend rol in Indië speelde, en de Geschiedenis der *Nabobs van Bhophal*.

(*Het vervolg in een volgend nommer.*)

De bijzonderheden betreffende de uitbarsting te Ostende, zijn nog niet zeker genoeg, om naauwkeurig het verlies en de ongelukken, door dit noodlottig toeval veroorzaakt, te bepalen. Het magazijn bevatte 13 à 1400 tonnen buskruid, gelukkig echter dat, door de zamenstelling van het magazijn en de plaatsing van het kruid aan den zeekant, de uitbarsting voornamelijk geweldiger geweest is, want zonder deze omstandigheid, zou de stad voor een groot gedeelte vernield geweest zijn; men verzekert dat er 20 kannonniers hierbij zijn omgekomen, en het schijnt, dat hun kommandant, die zich aan de buitenzijde bevond, maar ligt gekwetst was. Wat betreft de inwoners der stad, zoo verzekert een brief van een achtingwaardig persoon, dat het getal dergenen, van wier lot men nog onkundig is, 25 à 30 bedraagt. De eerste tijdingen zijn gelukkiglijk overdreven, en ofschoon het ongeluk zeer groot is, zoo is het evenwel eene geruststelling, te vernemen, dat het vooral niet zoo treurig is, als hetzelve had kunnen zijn.

Het verlies is bovendien verschrikkelijk, vele huizen zijn ingestort of hebben veel schade geleden. De glazen en bijna alle breekbare voorwerpen zijn gebroken; in de rigting van de uitbarsting zijn eenige huizen, op eene halve mijl afstands omvergestort. Eén der personen, die ons schrijft, en welke zich op eene vierde mijl afstands van het magazijn bevond, is gekwetst, door den val van een gedeelte van het dakwerk. De verbijstering heerschte steeds te Ostende den 20, maar men is weer gerustgesteld, sedert men overtuigd is, dat de ramp zeer overdreven is, in de eerste oogenblikken van schrik en ontzetting.

Mengelingen.

De volgende antwoorden op de *Charade*, geplaatst in onze Courant van Zaturdag den 16 dezer, zijn bij ons ingekomen.

ANTWOORD.

Men is in heete Landen bang,
Op het gezigt van eenen *Slang*,
De Paling is in ons Land een Vis,
Die op een Slang gelijkend is.
BRAND was voor lang een goed Autheur,
Maar is ook *Brand* een groot malheur,
De *Spuit* kan Zaturdags den man ook niet wel passen,
Wanneer hij met verdriet zijn vensters braaf ziet wasschen.
En dus moet het geheel wel een *Slang-Brandspuit* wezen,
Waarvan in Nederland den vinder wordt geprezen.

's Gravenhage den....

Een slang die 't meest in brandend heete Landen leeft,
Is 't die met Paling, het meeste overeenkomst heeft,
Den Autheur BRAND zal altijd zijn geprezen,
En *Brand* zal ieder een op alle tijd doen vreezen,
Een Spuit die is gewis den vrouwen aanbevolen,
En zal men Zaturdag niet in een hoek verscholen,
Een *Slang-Brandspuit* is 't woord! dien 'k mij niet vergis,
Die door JAN VAN DER HEIJDE in Neêrland uitgevonden is..

Willemstad den....

ADVERTENTIEN.

BERIGT.

Bij besluit van Z. M. den Koning der Nederlanden, is de ondergeteekende gemagtigd tot de Verkooping der Actien van de Loterij der *Heerlijkheid van PITTERMONSDORF*, gelegen op den afstand van een uur van *Weenen*, hoofdstad van *Oostenrijk*, voor welke verzekerd is eene ruiling somme van Guld. 200,000 w. w.; en de Landhoeve *Maria Zell* in *Oostenrijk*, zeer uitgestrekten eigendom, voor welken men kan ontvangen Guld. 25,000 w. w. De Eigendommen zijn aanzienlijk

(*Het vervolg op de kant van deze bladz.*)

Te BREDA bij F. B HOLLINGERUS PIJPERS, Boekdrukker en Boekverkooper.

---

door de hooge waarde van hunne Gebouwen, Grondgebieden en Voorregten.

De jaarlijksche inkomst van *Pittermonsdorf* bedraagt omtrent Guld. 20,000 w. w.

Deze Loterij zal daarenboven bevatten 14,998 *Winsten* in gereeden gelde, te zamen Guld. 423, 992 w. w.

Bij bevel van Z. M. den Keizer van *Oostenrijk*, moet de trekking *onwederroepelijk geschieden op den* 16 *October* 1826. De lijsten van de trekking zullen door den ondergeteekende uitgedeeld worden, die insgelijks door de Dagbladen, de nummers zal laten bekend worden, welke de hoofdprijzen zullen hebben gewonnen.

De prijs eener geregistreerde Actie, volgens het besluit van Z. M. is, met den Prospectus van 12 Gulden.

Op tien zamen genomene Actien, zal de elfde *gratis* worden gegeven; en op twintig eene blaauwe Actie, welke zeker winnen moet.

J. TRIVÈS, FILS.
Rue des Grands Carmes,
Nº. 892 à *Bruxelles*.

NB. Bestellingen te bekomen te *Breda*, bij A. LOONEN, Ginnekenstraat Wijk B. Nº. 89.

† † De ondergeteekende, correspondent van het § Nederlandsch Weduwenaars- Weduwen en Begravenis Fonds, ook voor ongehuwde, gevestigd te Amsterdam, onder het bestuur van de heeren *Valk* en *Spohler*, heeft het genoegen het publiek te kunnen berigten, dat dit Fonds thans uit ruim vijftien honderd leden is bestaande, en herinnerd hier bij tevens, het zelve van zoo vele andere zich voordeelig onderscheid, door dien men bij het klimmen der jaren in geene hoogere klasse overgaat, noch ook gene Inleg gelden, bij de deelneming, meerder betaald.

BREDA den 22 September 1826.

D. J. DE HEIJDER. Jr.
hoek Vismarkt straat wijk C. No. 290.

*** De Boekhandelaar F. B. HOLLINGERUS PIJPERS te *Breda*, heeft op den 20 September aan de Wel. Ed. Achtb. Heeren Burgemeester en Wethouderen alhier; ter vertaling in het Nederduitsch vertoond:

Reisen in Italien seit 1822, von Friedrich Thiersch, Ludwich Schorn, Eduard Gerhard und *Leo von Klenze.* 1e *Theil*, *Leipzig* 1826.

*** Bij de Wed. F. B. HOLLINGERUS PIJPERS, alleen gekwalificeerde Kollectrice te *Breda*, zijn voor de Eerste Klasse der 135ste Koninklijke Nederlandsche Loterij, welke op Maandag den 9 October zal beginnen te trekken, Heele, Halve, Kwarte, Achtste en Zestiende gedeelten van Loten, in Huur en Koop, tot de onderstaande prijzen te bekomen.

Huur Prijzen.		*Koop Prijzen.*	
Heele	f 4 - 0 - 0	Heele	f 92 - 0 - 0
Halve	- 2 - 0 - 0	Halve	- 46 - 0 - 0
Kwarte	- 1 - 0 - 0	Kwarte	- 23 - 0 - 0
Achtste	- 0 - 10 - 0	Achtste	- 11 - 10 - 0
Zestiende	- 0 - 5 - 0	Zestiende	- 5 - 15 - 0